Poste Restante

Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 1 2010

FRÅN KLARA KYRKOGÅRD

I

Sylvesterstilla. Inga kvistar rörs
i träden. Rymden välver grå och sluten.
En gaturopare helt nära hörs
men rösten dör – blir som tillbakaskjuten.

Den nya tiden mäktar intet våld
på Bellmans vila. Här är lugn och trevnad.
Här sover Gyllenborg jämväl och Leopold
och Lenngren roligt på sin dikt och levnad.

O herdekväde – du är långt ifrån!
men klart och sällsamt kan en kväll som denna
förnimmas genom nära pressars dån
det lätta rasslet av en fjäderpenna.

II

Den nya tiden löper runt omkring
med skryt och skrän. – Och någon Movitz gråter.
De döda sover, märker ingenting
och intet lockar dem till livet åter.

En viloplats ock för de levande
är denna kyrkogård. En okänd Lidner vakar
– av brist på mynt till något ölkafé,
i detta vakuum mellan tidningsdrakar.

Kanhända är han redan bränd och dömd
– gavs kanske ingenting av vikt att leta.
Kanhända slumrar han en dag berömd
som dessa döda. – Man kan aldrig veta.

NILS FERLIN

Ur "Kejsarens papegoja" (1951)

OMSLAGSBILDEN, "Nils Ferlin vid Klara kyrka i Stockholm". Målning av konstnären Sven-Arne "Höken" Hökenström, född i Stockholm 1947. Utbildad kulissmålare vid Kungliga Teatern, studier vid Pernbys och Fectos målarskolor. "Höken" har deltagit i många samlingsutställningar runt om i Sverige, samt även ställt ut utomlands. År 1971 svarade han för ett omtalat skivomslag till Bernt Stafs LP "Vingslag".

"Höken" målar i impressionistisk stil med stark kolorit. Motiven är ofta tagna från historiska händelser och personer i vår svenska historia, Representerad bland annat i Nationalmuseum och i ett flertal kommuner och landsting. "Höken" bor och har sin ateljé i en gammal grosshandlarvilla i Norrtälje.

Foto: ESSE JANSSON

Ordföranden har ordet:

Global uppvärmning

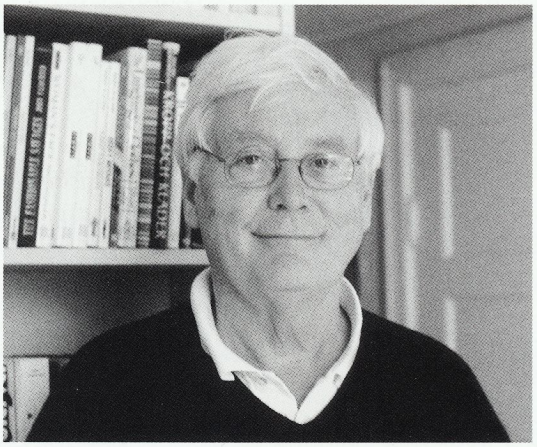
Vi har just rest oss ur en ovanligt lång vinters gastkramning. Aldrig så mycket snö, aldrig så kallt i mannaminne. I och för sig ett flexibelt mått, men nog har den nu genomlidna vintern varit någonting alldeles extra. Den beramade globala uppvärmningen verkar ha lyst med sin frånvaro, åtminstone på våra breddgrader.

Klimatdebatten har tagit fart under senare år och det välkomnas. Vi måste få upp ögonen för att jordens resurser är ändliga, att konsumtion och skövling måste begränsas.

För inte så länge sedan talade nationalekonomerna i termer av att vatten och luft var "fria nyttigheter" till förfogande och som inte kostade någonting. Nu vet vi bättre och att utgifter för miljön inte är kostnader som belastar budgeten utan investeringar i framtiden. Fast en del debattörer tar kanske ibland ut svängarna i häftigaste laget.

Vi matas med olika undergångsscenarier utan att erinra oss ett vidare perspektiv där istider kommit och gått, liksom värmeperioder, genom jordens årmiljarder, långt innan människan kom och ens mopeden var uppfunnen. För tio tusen år sedan var exempelvis Skandinavien täckt av ett två kilometer tjockt istäcke. Så det var inte alltid bättre förr.

Ibland undrar jag hur Nils Ferlln hade ställt sig till alla domedagsprofetior. Hade

Jan Mårtenson, ordförande i Nils Ferlin Sällskapet.
Foto: Esse Jansson

de tilltalat hans sinne för dramatik och hans sinistra melankoli, hans dödslängtan längst inne, bakom alla verbala saltomortaler och djupsinnniga reflektioner. Och jag tror att han skulle ha tagit till sig tecknen i skyn, varningarna, uppmaningarna till förändring.

Som ett mörkt stråk går ju ett mått av utvecklingspessimism genom hans diktning. Vissheten om ändligheten, om det obevekliga slutet. Det tar sig många uttryck, men i "Större och mindre " i "Från mitt ekorrhjul" tycker jag mig finna en sammanfattning av hans filosofi.

Vi upptäckte mer och mer
och jorden blev större och större.
Upptäckte ändå mer
och jorden blev bara en prick,
en liten leksaksballong
i oändligheten.

Ferlinhälsning och vi ses
på årsmötet den 6 maj.
JAN MÅRTENSSON

FERLIN OCH ALLA DE ANDRA

heter en nyutkommen bok som överlämnades till Nils Ferlin Sällskapets mångåriga ordförande Jenny Westerström när hon i januari fyllde 65 år. Det är inte så att hon ska pensionera sig. I mars installerades hon som professor i litteraturvetenskap vid Lunds universitet och även som forskare är hon livligt i farten. I boken, som omfattar runt 280 sidor, medverkar sida vid sida hennes kolleger på institutionen i Lund och centrala personer i vårt sällskap: Torgny Björk, Tor Englund, Ove Engström, Esse Jansson.

Den som vill införskaffa boken kan göra så genom att sätta in 230 kronor på Birthe Sjöbergs plusgiro-konto.nr 470 46 56-0.
Det inkluderar också porto.

Före detta Casa Nils Ferlin i Montevideo

AV MONICA MÖLLERSTRÖM

Våren 2007 fanns i tidningen Poste Restante en liten notis från någon, som hade besökt Montevideo i Uruguay och där sett ett hus målat i gult och blått.

Huset hade en namnskylt "Casa Nils Ferlin" och information om att Nils Ferlin var en svensk poet. Tidningsnotisen innehöll en uppmaning att försöka få fram ytterligare information.

Efter att ha kontaktat Instituto Cultural Suecia Uruguay och privata vänner i Montevideo samt sökt på nätet via sökord såsom 'José Pepe Alanís', 'Casa Nils Ferlin Montevideo' har jag kommit fram till att:

Upphovsmannen José Alanís är mera känd som Pepe Veneno. Av politiska skäl flyttade Pepe Veneno till Sverige under 1970-talet och bodde här i många år. Han var aktiv författare, teaterarbetare och konstnär i Göteborg och i Stockholm.

När det politiska klimatet i Uruguay blev mildare, flyttade han hem till Montevideo och startade tillsammans med andra kulturarbetare, journalister och vänner (inklusive svenskar boende i Montevideo) ett kulturhus, som fick namnet "Casa Nils Ferlin" eller möjligen "La Casa de Nils". Det var en hyllning till poeten, troligen grundad på erfarenheter från tiden i Sverige.

Planen för kulturhuset var aktiviteter såsom teckning, målning, teater, musikundervisning, journalistik med mera. På väggarna inuti huset fanns porträtt av kulturpersonligheter från flera länder, däribland svenskarna Nils Ferlin, Karin Boye och Dan Andersson. Kulturhuset låg i ett hörn i gatukorsningen Cabildo och Miguelete och invigdes den 28 mars 2005

Bilden av husets exteriör är från februari 2008. Lucia García, som tagit bilden, är född och bosatt i Montevideo. Hennes mor Noemí Parodi de García bor inom promenadavstånd från huset.

Som framgår av bilden finns i det blågula huset numera en rörmokarfirma, som säljer utensilier till badrum och dylikt. Skylten om Nils Ferlin är borta.

Noemí, som är pensionerad lärarinna, har varit inne och talat med personer, som nu arbetar i huset.

Vid det samtalet bekräftades att grundarna av det före detta Kulturhuset hade stora planer, men av någon anledning gav man upp och lade ner verksamheten. Kanske svek publiken och/eller ekonomin?

Pepe Veneno är född 1939 och lär vara i bosatt i Montevideo. Jag har försökt få kontakt med honom, men har ännu inte lyckats.

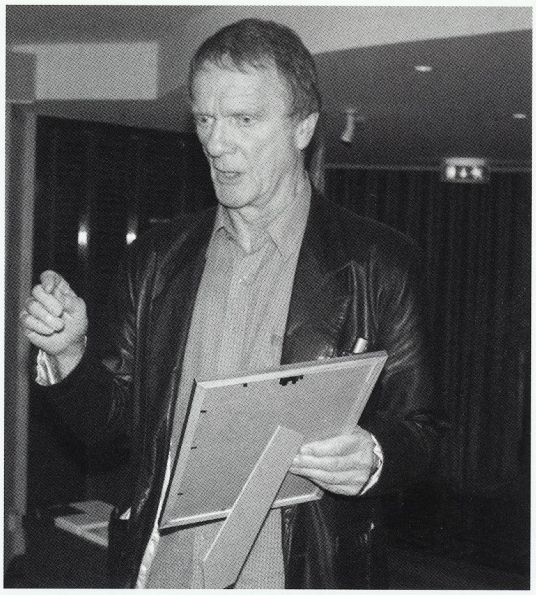

Noemí Parodi de García vid ingången till före detta Casa Nils Ferlin. Foto: Lucia García,

(Monica Möllerström är medlem av Nils Ferlin Sällskapet).

Nils Ferlin Sällskapets ordförande, Jan Mårtenson överlämnar 2009 års Ferlinpris, samt diplom, till Lennart Hellsing.
Foto: ESSE JANSSON

Trubadurpristagaren CajsaStina Åkerström var förhindrad och Torgny Björk tog i hennes ställe emot priset och diplomet.
Foto: ESSE JANSSON

PRISUTDELNINGEN PÅ GONDOLEN

ANNIKA LUTTROPP

En förväntansfull publik samlades för att se Lennart Hellsing ta emot 2009 års Ferlinpris på Restaurang Gondolen tisdagen den 20 oktober. Han kom tillsammans med sin hustru Yvonne Lombard. CajsaStina Åkerström var dock dessvärre förhindrad att ta emot sitt Trubadurpris och Torgny Björk fick göra det i hennes ställe.

Efter prisutdelningen vidtog en läcker måltid och till kaffet ägde det sedvanliga lotteriet rum.

Därefter läste Lennart Hellsing sina dikter inför en andäktigt lyssnande skara. Resten av underhållningen fick dock tyvärr ställas in på grund av ett akut sjukdomsfall i publiken.

FERLIN I ROSLAGEN

En dagsutflykt med buss tisdagen den 27 april
Avgång från Cityterminalen i Stockholm kl 8.45.

I Länna församlingshem berättar
ESSE JANSSON
f d kulturredaktör på Norrtelje Tidning,
om skaldens liv i Roslagen
och sedan om Länna kyrka från 1300-talet.

MONIKA LILJA
sångerska och viskompositör
sjunger Nils Ferlins visor.

KAFFE och SMÖRGÅS
Vidare besök i Nils Ferlins gränd i Norrtälje,
LUNCH på Svanberga gästgivargård.

Esse Jansson och Monika Lilja.

Pris 690 kronor. Anmälan till
ReseSkaparna Tel 08-94 40 40 eller
kontakta Monika Lilja 0739-81 42 07

Lars Berghagen var gästartist.

Birgit Carlstén från Alf Henrikson Sällskapet.

REKORDPUBLIK I ABF-HUSET!

Söndagen den 29 november arrangerade Nils Ferlin Sällskapet och Alf Henrikson Sällskapet ett gemensamt ett fullmatat program i ABF-huset i Stockholm.

Från Nils Ferlin Sällskapet medverkade Jan Mårtenson (som inledde programmet), Lilian Ahlm, Tor Englund, Monika Lilja, Göran Palm, Karl Rickard Richardson och Ove Engström.

Gästartist var Lars Berghagen som på "Allsångsmanér" fick oss alla att sjunga med i "Stockholm i mitt hjärta".

Från Alf Henrikson Sällskapet medverkade Birgit Carlstén och Catharina Grünbaum. De medverkande reciterade och sjöng växelvis inför en rekordpublik.

Text och foto: ANNIKA LUTTROPP

FERLINDAGEN 2010

på Kyrkvallen vid Länna kyrka i Roslagen

(en dryg mil söder om Norrtälje)

Söndagen den 8 augusti kl 14

Medverkande:

MARIE BERGMAN
Nils Ferlin Sällskapets trubadurpristagare 2008

ESSE JANSSON
programledare och berättare

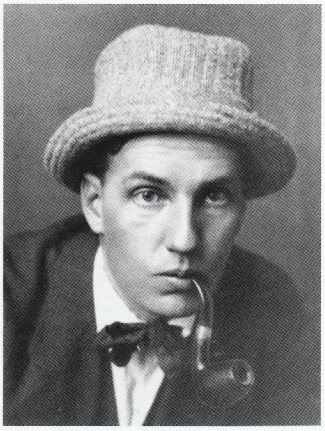
Entré 80 kr. Arrangör: Länna Hembygdsförening. KAFFESERVERING

Ferlindagen inleds med temagudstjänst i Länna kyrka kl 12. VARMT VÄLKOMNA!

DAN ANDERSSON-AFTON

till 90-årsminnet av skaldens bortgång

torsdagen den 16 september kl 19.00 i Folkets hus i Norrtälje

Medverkande:

ESSE JANSSON

f d kulturredaktör på Norrtelje Tidning
berättar bland annat om Dans liv, samt hans turné i Roslagen i april 1912 som ombudsman för Templarorden, och hans besök i Ortala, Väddö, 1919.

OVE ENGSTRÖM

– mångfaldigt belönad trubadur och kompositör.

Entré 80 kr. Kaffeservering i pausen.

Arrangör ABF Norrtälje

" [- - -] Sålunda greps jag – mot min vilja och relativt tidigt – av Dan Andersson-feber. Jag skaffade mig hans dikter, lärde en mångfald utantill och läste dem både hemma och borta. Även offentligt. [– – –] Folk satt som förklarade, häpna, gripna. [- - -]".
(Ur Nils Ferlins inledning till en volym med ett urval av Dans visor med titeln "Ballader och Spelmansvisor", FiB:s lyrikklubb 1954)

EN DÖD

Som en mila var hans hjärta
som ett mörker var hans själ –
Se, då mötte honom döden
som hans bäste vän i nöden;
släckt är mörkret, släckt är glöden
som förbränner och förtär –
Han har kolat ut sin mila,
och nu bärs han bort att vila
i den djupa stumma jorden
där alls ingen oro är.

Nils Ferlins hyllningsdikt till Dan Andersson i "En döddansares visor" (1930)

Lyrisk-musikalisk soaré i ABF-huset

Torsdagen den 22 oktober framförde Nils Ferlin Sällskapet tillsammans med Carl-Emil Englund Sällskapet en lyrisk-musikalisk soaré, "Nils och Carl-Emil" i ABF-husets Sandlersal inför en stor och entusiastisk publik.

Nils Ferlin och Carl-Emil Englund träffades redan under 1920-talet och de kom att betyda mycket för varandra. Programmet handlade om deras diktning, liv och vänskap.
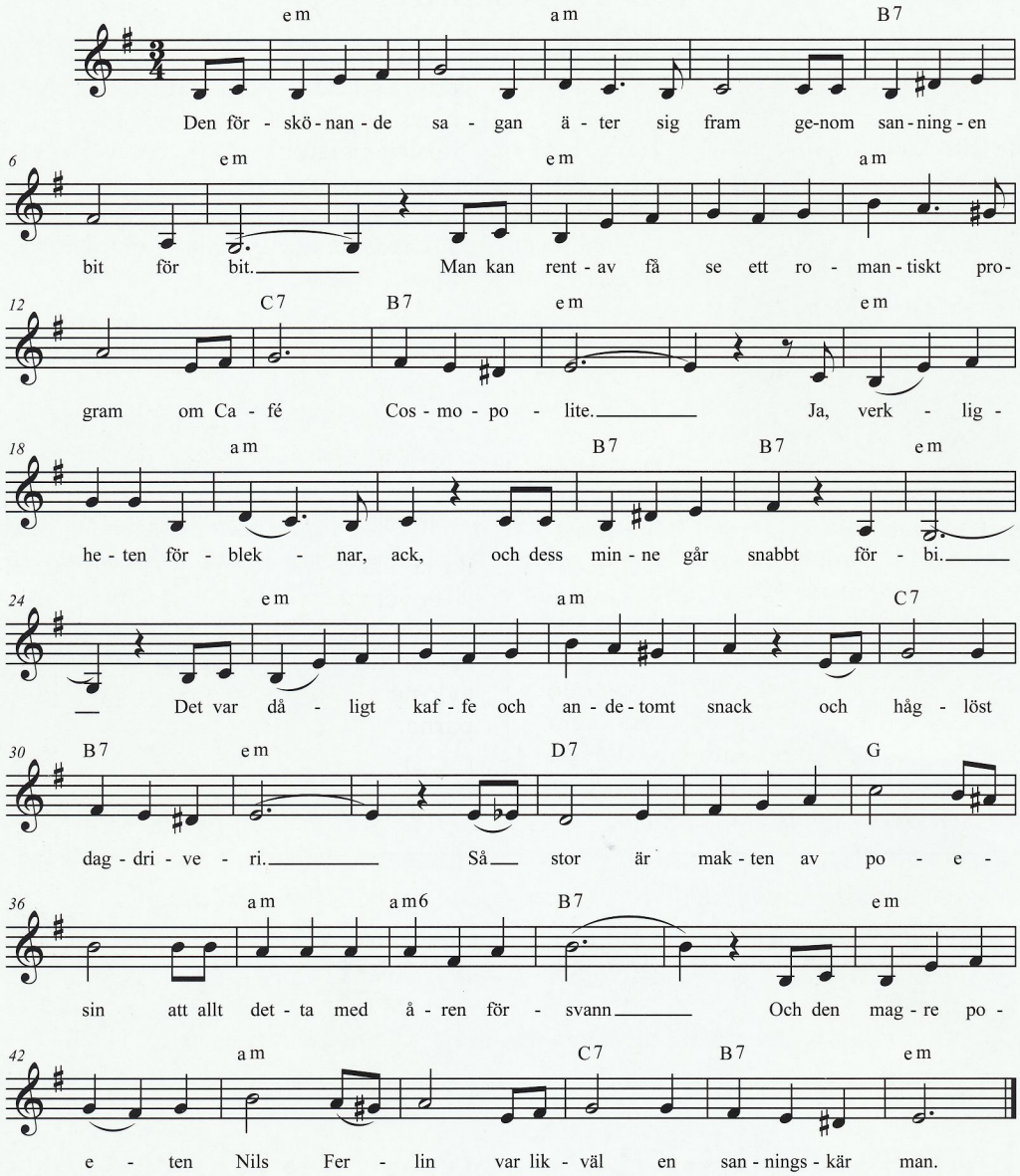
Det blev ett mycket varierat program med ett fint inledningsanförande av Jan Mårtenson, strålande växelrecitation av Tor Englund och Lilian Ahlm, ett engagerat berättarinslag av Rune Englund, där han beskrev tillkomsten av sin fars skapelse Boklotteriet.

Vidare ett antal sång- och musikinslag av Ove Engström, som tonsatt båda poeterna.

Cosmopolite

(Alf Henrikson)

Ove Engström

Cosmopolite

Text: Alf Henrikson
Musik: Ove Engström

Den förskönande sagan äter sig fram
genom sanningen bit för bit.
Man kan rentav få se ett romantiskt program
om Café Cosmopolite.

Ja, verkligheten förbleknar, ack,
och dess minne går snabbt förbi.
Det var dåligt kaffe och andetomt snack
och håglöst dagdriveri.

Så stor är makten av poesin
att allt detta med åren försvann.
Och den magre poeten Nils Ferlin
var likväl en sanningskär man.

"Nisse Lucidor" i Roslagen

Litet om den lyriske "styckegodsägaren" på gården Norrboda i Syninge

S. E. VINGEDAHL

Vår moderna litteraturs mest särpräglade bohemgestalt, skalden och spelemannen Nils Ferlin som f. d. gast på en roslagsbrigg – vem kan tänka sig den synen i andanom? Jag tror knappast någon. Och ändå förhåller det sig så. Efter realskoleexamen i Filipstad embarkerade han som elev på det legendariska skolskeppet Abraham Rydberg, på vilket han fått en friplats av sin morbror Thudin som var gymnastikdirektör. Det blev ingen lång eller äventyrlig seglats. På grund av kriget fick fartyget vackert hålla sig inomskärs: först i Stockholms arkipelag, där man angjorde Sandhamn, och sedan i Kalmarsund. Efter fyra månaders segling återvände flytetyget och ynglingen Nils Johan Einar Ferlin mönstrade av med ett medelmåttigt avgångsbetyg från "Praktiska Sjömansskolan" på fickan, daterat den 19 september 1915. Från Abraham Rydberg gick skoleleven sedan raka vägen till Skeppsbron i Stockholm och lyckades få hyra som lättmatros på barkskeppet Anton av Väddö på 1.035 registerton, en gammal kustfarare som då gick på Norrland och Danmark.

Den f. d. djupvattenseglaren var enligt Ferlin "ett otursskepp, ett sorgebarn och ett olycksskepp", som en gång benämndes "Roslagens stolthet", ty det var ett av de största och mest kända skeppen i Väddö under segelsjöfartstiden. F. d. gasten Ferlin som hade de gamla yankeetagen i sig skriver vidare:

> "Ståtlig var skutan nog – till det yttre, men två timmar varannan dag fick vi stå vid pumparna när vi gick med trälast, och när vi lastade cement i Aalborg på Mäntyluoto i slutet av november tog jag min Mats ur skolan två dagar före avseglingen och sökte mig hemåt via Fredrikshavn och Göteborg."

Barken kom heller inte till Mäntyluoto. Den 20 november sprang den läck utanför Gotska Sandön. Både båt och besättning räddades emellertid tack vare att fyrfolket kom ut och avlöste de uttröttade männen vid pumparna.

[– – –]

Till modern skrev Ferlin att han hade ett

Nr 1

Nr 2

Nr 3

Nr 6

Alla får en Ferlin-tallrik på årsmötet!

Vid Nils Ferlin Sällskapets årsmöte den 6 maj kommer alla deltagare att få en Ferlin-tallrik helt gratis! Vill man ha ytterligare en eller flera vid årsmötet måste det anges på inbetalningskortet och kostnaden, 40 kr per tallrik, betalas i samband med insättning av avgiften för middagen. Observera att detta endast gäller för de medlemmar som deltar i årsmötet. OBS! Glöm inte att ange tallriksnummer!

Tallriksserien bestod ursprungligen av sex olika motiv, av dessa återstår nu fyra, nummer 1, 2, 3 och 6, vilka publiceras här ovan.

Motiven på tallrikarna är utförda av konstnären K G Bejemark.

hårt arbete som gav 40 kr i månaden och allting fritt.

"Hela detta sjöliv tog säkert betydligt hårdare på Ferlin än mycket annat i hans ungdoms upplevelser", skriver Arne Häggqvist i sin bok om den unge Ferlin (1942) och fortsätter:

> "Barken Anton blev också en skola för honom i en annan mening än Abraham Rydberg. Här fanns vuxna, garvade sjömän, som kunde vara råa busar på allvar och med en konsekvens, som definitivt ställde Filipstad i skuggan, och här var regimen obeveklig. Det blev några våldsamma och brutala uppträdanden, vars psykiska inverkan bör ha varit betydlig och var av åtminstone ett är värt att gå till historien, nämligen det tillfälle då Nils fick den första större tillknycklingen på sin sneda näsa – en batalj som förresten inspirerade honom till ett nu tyvärr förkommet versepos på taktfast Service-rytm!"

Det var alltså här den legendariske "busen Fabian" och "Jack of all Trades", den utstötte och "besmittade", fick sin "patetiska Cyranonäsa" i sitt med tiden så veckiga, ofta brett leende gamängansikte".

Vilhelm Moberg, som numera återvänt till sin skrivarstuga på Väddö och som f. ö. var en värdig motståndare till f. d. skeppsgossen i brottning och armbrytning (och en god förlorare), har i boken "Berättelser ur min levnad" (1968) skildrat sin långvariga bekantskap med diktarbrodern f. d. bandaktören och schlagersnickaren, som i vår tid fullföljt traditionerna från Villons, Vivallius och Lucidors dagar:

> "[- - -] Redan 1938 hade Ferlin råkat den kvinna, Henny Lönnqvist, som skulle bli hans hustru. 1945 ingicks äktenskapet och samma år flyttade de nygifta ut till Roslagen, där diktaren blev – som han själv lät trycka på sina visitkort – "styckegodsägare" Tidningarna skrev om "En spelmans jordaffär", och Alf Henriksson hade en vers om händelsen i Dagens Nyheter:
>
> *Det är den exentriske lorden*
> *som lever i Penningby,*
> *han köper den mindre gården*
> *efter mycket huvudbry.*
>
> Säkerligen blev flyttningen från Stockholm – framförallt ur hälsosynpunkt en lycklig händelse i Nils Ferlins liv. Och en ömmare och mer förstående gemål än Henny kan ingen medlem av diktarnas oroliga och besvärliga släkte önska sig.
>
> Sedan levde Nisse mycket isolerad ute i Roslagen, varför våra personliga sammanträffanden blev sällsynta. 1948 emigrerade jag till USA, men vi upprätthöll kontakten genom korrespondens och vi bytte böcker som förr. Vi bytte också brev så länge Ferlin förmådde skriva brev. Sommaren 1950 inleddes för honom det långa och svåra lidande, som skulle föregå hans död. Han var intagen på sjukhus och mycket illa däran. 1950 var det knappast någon som vågade tro, att han skulle uthärda ytterligare elva år. [- - -]"

"Nisse Lucidor" – som vännerna sa – blev tidigt en myt som han t. o. m. själv hann överleva. I Roslagen levde han nog inte så isolerad som "emigranten" Moberg tycks tro. Rätt ofta kom vänner och bekanta på besök. En gång hörde jag en radioutsändning från hans stuga. Men det var nästan omöjligt att uppfatta något. Alla pratade i mun på varandra, man skrattade och sjöng. På skaldens 50-årsdag kom en ström av gratulanter till hans roslagstorp. Hyllningarna började i arla morgonstund, då grannen förgäves försökte väcka honom med salut. Norrtäljes stadsfiskal och ortens landsfiskal var bland de uppvaktande. En vän och diktarkollega, Arthur Ekström, skrev sedan ett minneskåseri i Hufvudstadsbladet om galan 17 nov. 1963:

> " Lördagen den 11 dec. 1948 fyllde Nils Ferlin femti år. Han var då hemmansägare i Syninge. När jag kom dit på morgonen var verandan virad med granris med '50 År' i en stor granrisgirland. Nedanför stugan låg sjön Addarn inramad av mörk skog. Nisse satt på kökssoffan omgiven av celebriteter med bräddfulla glas i framsträckta händer. Han var iförd pyjamas, morgonrock och tofflor. Han hade varken fått tid att klä på sig eller raka sig. Dagen började med salutskott och Luciakaffe.
>
> Här var de flesta av Sveriges kända namn. Det surrade av röster. När gåvornas mångfald hopade sig på borden sa Ferlin: Det här blir mycket att sälja! Och han påstod kanske mera poetiskt än sanningsenligt just då: Ja, nu är jag gammal me".

Besättningen på barken Anton av Väddö, som förliste några månader efter det att bilden togs. Ferlin fjärde från höger i bakre raden.

I den av Ferlins hustru år 1965 utgivna lilla minnesboken över maken, "Och jag funderade mycket", finns några tidigare opublicerade brev, bl. a. till Vilhelm Moberg, avtryckta. De är daterade Norrboda, Syninge. Tyvärr var han i likhet med de flesta skalder ganska sparsam med lokala anteckningar som har geografiska anknytningar. Det fanns många upplevelser som han inte särskilt utnyttjade i dikt, bl. a. sin sjömanstid. Att han åtnjutit undervisning i sjömanskap framgår av att han i diskussioner visade sig vara specialist på tacklingen på en skonert.

[- - -]

I ett brev, daterat 6/5 -51, får man höra litet från det egna hemmets horisont. Det heter där bland annat "Från Norrbodafronten kan meddelas att vi haft reparationsarbete här i sex veckors tid. Huset har fått en ny "överrock" (masonit och läkter), bara målningen återstår, köket nytt golv (vilket sannerligen behövdes) och garaget nytt tak (tegelpannor): Sen kommer det allra förnämsta: badrum. Så nu kan vi tvätta oss en och annan gång före de stora helgerna . . ."

År 1945 hade de nygifta flyttat till en hyrd liten stuga om 24 kvadratmeter i Penningby och 1947 fick "den exentriske lorden" kungl. maj:ts tillstånd att för 31 000 kronor inköpa Norrboda hemman i Länna, ung. 6 km därifrån. Det blev, som ovan nämnts, en hel del publicitet kring den affären. Jordbrukskommissionen sa nej. Tyckte att det räckte med huset och en jordremsa. Tack vare sin envishet och att Bonniers gick i borgen blev han till sist hemmansägare. Jordbruket arrenderades ut.

Ferlin var efter många irrande år och färder nöjd med sin lantliga tillvaro. Han ville leva ett stilla liv vid sjön Addarn. Han var tillfreds med sitt magra fiske, sin vedspis och kakelugnsvrå, där han med både andlig och lekamlig möda satt och fogade rad till rad läppjande apelsinsaft, "numera alldeles utan promille". Han, stadsbarnet, klagade nu bara över att det inte var någon fågelsång i hans trädgård. "Nisse Lucidor" med den skarpskurna konstnärsprofilen – hackspettsprofilen, skrev vännen Fridegård – var nu magrare om benen än någonsin. De ihåliga kinderna kunde skägg och mustascher inte dölja. Bakom den nyanlagda clownmasken fortsatte han med röntgenblick skriva med sitt hjärteblod och åstadkomma underfundiga prov på sin dubbelbottnade livsattityd och gycklande blague, något som måste fascinera även den mest prosaiske läsaren som "ingenting alls fallerar". I Lännas björkdungar och i den egna båten på sjön Addarn gnolade han fram sina visor med diktens trollskärva i ögat.

Den vid denna tid så högt firade folkkäre skalden ville främst på grund av ålder och sjukdom föra ett tillbakadraget liv i Roslagen. Ledgångsreumatismen krökte fingrarna. Med specialkonstruerade, grova ("korkmagade") pennor satte han visorna på pränt

och hängde upp dem i kraftiga krokar på väggen.
[- - -]

Nu förberedde han sin femte stora diktsamling, "Kejsarens papegoja", som kom 1951. Den trycktes utgivningsåret i 22 000 exemplar, varav ca 5.000 var sålda före utgivningen. Ferlin var den förste i hela vår litteratur som förtjänat sitt bröd enbart genom lyriskt författarskap. Ingen nordisk diktare har fått uppleva så många nya upplagor, man beräknar att de vid detta laget uppnått över en halv miljon exemplar. Ferlin filade och filade på sina verser fast det ser ut som om han skakat fram dem ur armen. Han kunde ägna dagar och veckor åt att formulera en notis till Norrtelje Tidning, som han för övrigt odödliggjort i en dikt i sin sjätte diktsamling "Från mitt ekorrhjul" (1957).

Levande uppslagsbok, rådgivare och skyddande Fylgia fick fru Henny vara i mångt och mycket.

1942 blev han Frödingstipendiat. Få har väl varit mer värdig detta pris än värmlänningen Ferlin, som diktade i "Gralsökarens" anda och efterföljd. År 1955 hedrade Svenska akademien honom med Bellmanspriset, som lär utgå från avkastningen av "Den Gyldene Freden", en av Ferlin och hans diktarbröder livligt frekventerad guldkrog, där nu en minnesmedalj över skalden hänger vid sidan av en Bellmansdito. "Äntligen litet återbäring" var Ferlins galghumoristiska kommentar.

Evert Taube skriver i "Berättelser under ett fikonträd (1960): "Ferlin . . . den lakoniske, besynnerlige, frusne men ändå glödande poeten. Ferlin, medeltidsmannen, som blivit född sju hundra år försent men ändå före sin tid . . . en lång gymnastisk glödande harlekin."

I detta sammanhang skall erinras om att Ferlin ömmade för "den första Roslagsskalden" och hans efterlevande. Så benämnde han Yngve Janson, gamle vännen och bofaste bonden i Länna som i motsats till den oroliga och vagabonderande Ferlin aldrig lämnade sin hembygd. Till ett sobert urval "Dikter" (Sthlm 1955) rikligt illustrerade av Harald Lindberg, skrev han ett uppskattande förord.

Yngve Janson lär till sin död ha publicerat 450 dikter i Norrtelje Tidning och han gav ut fem diktsamlingar. I en berömmande anmälan i Upsala Nya Tidning skrev Jan Fridegård om boken bl. a. följande:

> "Det började ringa som en koskälla ur det förflutnas sommarkväll och jag tänkte – hur väl behövs inte denna folkliga dikt, som liknar en halvt bortglömd klar källa i backsluttningen . . ."

Roslagen blir en prick i kosmos i Ferlins bekanta dikt om Herr Wingeman, han som har den av Ferlin så ombesjungna "Stora kometen" i en unicabox och är, som Birger Norman karakteriserat honom, "en käck ättling till de små ingenjörer som labrar i alla land". Så här låter ett par strofer om "kometen" som är en "rackare att skina":

[- - -]

"Herr Wingeman flyger till Rimbo och tappar
ett litet paket
som smular till aska och stjärnstoft vår snurriga gamla planet.
– – –
Låt Wingeman fara till Rimbo så ofta
han kan och han vill
men låt oss glädjas en sommar – miljoner år
är vi still."

(Dikten heter "I DAG" och ingår i "Kejsarens papegoja", 1951)

Artikeln om "Nisse Lucidor i Roslagen" är hämtad ur Roslagens sjöfartsminnesförenings årsbok "Rospiggen" (1970). Författaren S. E Vingedahl var bosatt i Täby, Han utgav ett flertal böcker, bland annat "På Roslagens tröskel" (1954), "Till hembygdens lov, uppländska studier och skisser" (1955) och "Roslagskrönikor i ord och bild" (1960). Ett par rättelser angående "Nisse Lucidor" kan jag inte undvika att göra. Här förekommer – som vanligt – att paret Ferlin bodde i Penningby vilket var postadressen. Stugan ligger i Lännaby fem kilometer därifrån och en dryg mil söder om Norrtälje. Nils och Henny hyrde den sommaren 1944 av Elin Axelsson. De återkom året därpå och blev kvar till dess att Nils köpte Norrboda i Länna. Där var postadressen Syninge – på andra sidan "sockengränsen". Ferlin har själv bidragit till förvirringen genom att använda sig av postadresserna som bostadsort.

ESSE JANSSON, *redaktör för Poste Restante, född och uppvuxen i Länna.*

Idrottens betydelse för Nils Ferlins diktning

Han sparker ju bôll mä huve...!

AV LASSE SANDLIN

I äldre tiders fotbollsreferat var det ytterst sällan spelare nämndes vid namn. De enda namn som förekom var domarnas. "Som domare fungerade handl. Folke Edward" (FT 20 juli 1920, IFK Filipstad-Arvika IF 4 – 1); "Domare var kontorschef Ad. Levin." (FT 14 september 1920, IFK Filipstad-Kristinehamn 4 – 1). Trots det kan det, för nutidens sportjournalister, ändå vara av intresse att läsa en del formuleringar ur FT:

"Kamraterna visade tydlig brist på spelvana och böra vänja sig vid att möta bollen och ej alltid invänta studsen." (sign. "-n.", 15 juni 1920, IFK Filipstad-IF Örnen B 1- 3); "Spelet var mycket ojämnt men hade det goda med sig, att det stundom beredde åskådarna högtider av skratt." (28 september 1920, IFK Filipstad-Bergsskolan 4 – 1).

Sekreterare i Filipstads SK

Redan på denna tid fanns begreppet värvningar, och sen IFK Filipstad börjat praktisera metoden reagerade Nils Ferlin och flera av hans kompisar. De bildade helt enkelt en ny klubb, Filipstads Sportklubb, och om klubbens bildande kan vi läsa i FT, 2 augusti 1919:

> "Filipstads Sportklubb, som har till ändamål att utom fotboll mera tillvarataga den i lägervall liggande allmänna idrotten inom Filipstad, Finshyttan och Storbron konsti-tuerades vid allmänt sammanträde i onsdags kväll f. v. på idrottsplatsen. Till styrelse valdes: ordf. kand. W. von Mühlenfels, vice d:o kontorist H. Lundgren, sekr. hr N. Ferlin, biträdande sekr. stud. E. Reinholdz, kassör kontorist G. Söderblad, bitr. kassör järnsvarv. P. Kylén, materialförvaltare telegrafist O. Örtengren och bankelev J. Magnell. Revisorer blevo verkst.-arb. P. Kristoffersson och kontorist Yngve Ferneman med studeranden K. Nilsson och N. Fast. Styrelsen fick i uppdrag att utarbeta stadgar samt komponera föreningsdräkt mm. Årsavgiften bestämdes till 1:50 för senior (dvs över 18 år), 1 kr för junior samt 2 kr för passiv medlem. Ett 50-tal medlemmar ingingo vid starten".

I nummer 1 2009 av Poste Restante publicerades den första delen av Lasse Sandlins högintressanta redogörelse för den betydelse som idrotten haft för Nils Ferlins diktning. En omfattande forskning ligger bakom och resultatet har blivit ett digert material som nu går som följetong i Poste Restante.
I detta nummer publiceras del tre.
Missa inte fortsättningen som följer i nr 2 2010!

Den 2 september 1919 står det också i FT att läsa om Filipstads SK:s första match - eller som tidningen uttrycker det: den match där Sportklubben "formerade offentligen sin bekantskap". 1 – 1 slutade matchen, men det är tydligt, att pennan bakom den osignerade artikeln har sina sympatier hos den gamla föreningen: "Vid förlängd speltid torde dock Kamraternas större rutin avgjort matchen."

Tisdag 14 oktober 1919 kan man läsa om Sportklubbens match mot "ett under sommaren bildat Rämenslag". Den slutar 6 – 0 till FSK, men om vi ska tro tidningens rapportör var det inget särskilt med det:

> "Planen 60 m lång, starkt sluttande med en hel del andra olägenheter som för övrigt omöjliggjorde något egentligt spel."

Detta visar sig vara slutet för Filipstads SK, och torsdag 16 oktober 1919 publicerar FT en liten notis med rubriken "De tu bli ett" och texten: "Den under sommaren här bildade Filipstads Idrottsklubb har nu uppgått i I.F.K." Dålig faktakoll dock på FT, eftersom det var Filipstads Sportklubb som avsågs. Under några månader 1919 fanns det i alla fall i lilla Filipstad fyra konkurrerande fotbollslag: IFK, Sportklubben, FAIS (Filipstads Allmänna Idrottssällskap) och Bergsskolan. Varje lokalderby var en riktig publikfest för stadens invånare, och uppåt 300 personer såg matcherna.

Den mest omtalade matchen under Nils Ferlins hela fotbollskarriär skedde just i FSK-dress; bortamatchen mot Rämen 1919. Det var i den matchen den klassiska kommentaren kom från någon i publiken, sen Nils nickat in ett mål för FSK: "Han sparker ju bôll mä

huve...!". Åtminstone om vi ska tro Ferlins egen version, publicerad i Degerfors IF:s 40-årsskrift 1947 där en av redaktörerna var Gunnar Starck, lagkamrat med Ferlin i 1919 års Filipstads SK. Rubriken: "Skaldebrev om en fotbollsbild":

"Penningby den 18/2-47

Lustigt ändå vad man kan åka tillbaks i åren på en enda sekund, broder Starck! Det här fotografiet du skickade mej, det knäpptes en gång för 28 år somrar sedan på ett gärde i det natursköna Rämen. Kanske Tegnér hade sprungit över det gärdet nån gång i sin gyllene ungdom. Eller Geijer. Ack ja, 28 år är en lång tid och man hinner förändras.

Gammal och skraltig, ledbruten och reumatisk – för tillfället belagd med influensa också – sitter jag och funderar! Hur ser du ut nu för tiden, broder, och idkar du någon idrott på ålderdomen?

Tjugo liter plockade jag alldeles ensam, i höstas och det tyckte min fru var utomordentligt bra gjort. Hon har ju aldrig sett mej på fotbollsplanen! Nu visar jag henne likväl ditt fotografi – Filipstads Sportklubb i Rämen 1919 – och säjer: Där ser du mej – jojomän! – och där ser du Starck. Gunnar hette han – från Degerfors – och det var en prima grabb. Han gick i Bergsskolan då. Och här har vi Reinholtz (Erik) och Fast och Hackis och Söderbladh och Magnell o.s.v. (De båda sistnämnda bildade sedermera, efter mönster från Sportklubben, idrottsföreningen FAIS, Filipstads Allmänna Idrottsförening).

På Starck när var det idel torparpojkar från Filipstad, säjer jag, och det var ett fint lag eller kunde åtminstone ha blivit det. Den här matchen – i Rämen, tog vi ju mera på lek eftersom det var brukets debut i idrottskläder och vann bara med 6 – 0. Det berodde en del på målstängerna också, som stod två meter för nära varann och var en halv meter för korta. Den stackars Rämensmålvakt-en – som f.ö. gjorde en fullständig fantommatch – slog några ofrivilliga backhands emellanåt så det sa skvatt i plankan – eller överstången, kanske vi skulle säja, och jämrade sej högljutt. 'Planen' var ganska originell också – såtillvida att den såg ut som en skidbacke. Första halvlek spelade vi nerför. Bollen rullade före oss – rakt i armarna på målvakten eller bredvid målet – så vi hade just ingen kontakt med den, men andra halvlek gick det ju bättre. Publiken var trevlig och opartisk men reserverade sej något för de där konstigheterna att vi 'sparkade mä huve'. Dä gills fällan inte, skreks det. Men domaren dömde oberörd.

En sådan domare hade vi inte när vi spelade mot Filipstads IFK. Egentligen hade vi bildat Sportklubben (som aldrig hann bli inregistrerad) som en protest mot IFK eller dess metod att låna spelare lite varstans ifrån när det – som man trodde – behövdes. Vi ansåg att det aldrig behövdes och att det var båg och lånta fjädrar. Nu lovade oss detta förnämliga IFK tio måls handikap, om vi kunde slå dem. Det gjorde vi också – med nio man så gott som hela tiden och alldeles utan handikap. 3 – 1 blev det.

Att domaren (IFK:-are) tog tillbaks två mål som han högtidligt hade blåst för och förklarade spelet oavgjort satte endast en humoristisk fläkt över den eljest nästan heroiska tillställningen. Inte mindre än fem starka utländska män hade IFK lånat (bl.a. Magnusson, Karlskoga) men vi slog ner dem i skaften. Och sällan har det varit sådant liv på Filipstads gamla idrottsplats. Folk hoppade högt i granarna och vrålade sin förtjusning. 'Heja, heja, IFK, femton mål vi vänta på!' hejade dom ironiskt. Den matchen tog knäcken på IFK men nu hade vi fyllt vår mission vi också, varföre vi - efter ett kraftigt rättarting, lade ned vapnen och återinträdde i den gamla föreningen. (IFK, alltså).

Som IFK:are, broder Starck, kommer du nog ihåg den där kalla och otroligt vindstarka novemberdagen i Karlstad – mot Göta på Regementets idrottsplats. Det blev inget vidare spel då – för vindens skull, och vi kände oss ganska vissna och vilsekomna efter det där svinaktiga 'attentatet' av några utsorterade IFK:are (de egentliga initiativtagarna till den gamla lånemetoden) varigenom vi för dagen förlorade våra två starkaste forwards (Eric Peterzon och Sundqvist) men vi klarade oss 0 – 0 och du slet som en hund på högra backplatsen, minns jag.

För att inte tala om Hackis eller Hackelman som vi också kallade honom. Kärt barn har många namn och egentligen hette han Harald Larsson och hade – liksom undertecknad, utgått från juniorföreningen Svintorgskamraterna. Där nämndes han Bagar-Harald. Han hade spelat back i Sportklubben och skulle ha gjort det nu också, om jag inte tar fel, men på grund av andra omkastningar fick han gå i målet – där han ju inte var obekant förut. Det blev hans största dag i idrottsvärlden och än i dag efter 28 år, läser han upp Nya Wermlandstidningen: 'Hemmalaget var hela tiden det överlägsna men skjutskickligheten brast betänkligt och de skott som avlevererades

Filipstads IFK:s fotbollslag "under storhetstiden 1918-19". Nils Ferlin andre man från vänster.

anammades utan vidare av Filipstads-kamraternas fenomenale målvakt".

Det är så sant som det är skrivet,
det intygar Nils Johan Einar Ferlin.

Fotboll - i Lyngby, Danmark

I Jenny Westerströms Ferlin-biografi läser jag: "Han gjorde till och med en kort fotbollsinsats i samband med att han under en tid vistades i Lyngby utanför Köpenhamn".

> "Alltså besöker jag Lyngby, Köpenhamn– idag en förort som man lättast når med pendeltåg från Hovedbanegården i Köpenhamn. Man tar tåget mot Hillerød eller Holte, det är sju eller elva stationer beroende på vilket av tågen man tar. Resan går på 20 – 23 minuter. Jag anländer till Lyngby en tisdag i april 2001. Det är dagen efter Lyngby Boldklubs 0 – 0 i derbyt mot FC Köpenhamn och som svensk blir man väl mottagen. Pelle Fahlström, den förre Hammarby-målvakten, har räddat oavgjort med en reflexräddning i slutminuterna. Vid säsongens slut, i början på juni, står ändå Pascal Simpsons FC Köpenhamn som danska mästare på 60 poäng medan Lyngby med 44 poäng blir nummer åtta av de tolv lagen i danska Superligan.
>
> Jakob Jermiin arbetar på Lyngbys kansli, och genom Jakob kommer jag i kontakt med "Mr Lyngby" himself, Orla Nikolajsen, lika gammal som klubben: "Ska någon veta något, så är det Orla", säger Jakob. Mr Lyngby söker och undersöker i några veckor, men ingenting hittar han om någon svensk fotbollsspelare vid namn Ferlin".

Till detta finns en mycket enkel förklaring: Lyngby BK bildades 1921, och det var 1916 Ferlin bodde och arbetade i Köpenhamn samtidigt som han spelade fotboll i Köpenhamns förstadsserie för Kongens Lyngby Atletik & Idrætsforening, en föregångare till Lyngby Boldklub. Lyngby var tidigt ett industricentrum i Danmark, och bland annat var det på huvudgatan i Lyngby som Danmarks första elbelysning sattes upp 1888. Tillsammans med kamraten Erik Andersson, sedermera känd som brottare, fick Ferlin anställning vid en nystartad ursprungligen svensk yxfabrik i Kongens Lyngby. Varken brottare Erik eller fotbollsspelare Nils hade någon yrkesvana i yxsmide, och förmodligen var hela anställningen ett missförstånd. Om detta skriver Henny Ferlin i sin bok Nils:

> "Fast jobbet var ett misstag. På arbetsförmedlingen hörde man fel när Nils svarade på

frågan vad han gjort förut. Han sa: 'Byxpressare' (hade ju hjälpt skräddarmästare Dahlbom i Filipstad), och man hörde 'Yxpressare'. Anställningen blev mycket kort. Några fotbollsmatcher hann Nils dock med i något köpenhamnskt B-lag".

När de båda herrarna, som alltså inte hade någon aning om yxsmide, infann sig på fabriken, visade det sig att utbildning i yrket skulle kräva sex år. Däremot fick Ferlin arbete som smideshantlangare (smedhalva) och pressarelev i sliperiet. Ett arbete som varade i endast tre månader.

Anledningen till detta var, att Ferlin kom ihop sig med kontorschefen. Som avslutning på ett gräl klippte Ferlin till så att kontorschefen föll illa mot en grindstolpe och kallade på polis. Det var bara att åka hem igen. Både för Nils och hans kompis. Men vägen hem var lång, och sen de misslyckats med att ta hyra på båt över Vänern fick de gå till fots den sista sträckan hem till Värmland.

Till Danmark och Köpenhamn återvände Nils Ferlin 1932 tillsammans med författarkollegerna Erik Asklund och Artur Lundkvist för ett gemensamt uppträdande på en poesiafton. Ferlins vana att göra natt till dag gjorde, att han inte kunde komma till ro i den gemensamma sovkupén under tågresan ned. Väl framme i Köpenhamn fann de två reskamraterna honom vara i så medtaget tillstånd att de försökte förmå honom att sova ett slag före aftonens framträdande.

Av detta blev dock ingenting, eftersom Ferlin i triumf hämtats av sina forna arbetskamrater från fabriken i Lyngby. Så när det var dags att avtåga till uppläsningen på det av författarkamrater och studenter uppfyllda Ungarsk Vinhus befanns Ferlin vara försvunnen. Den förlorade poeten dök ändå upp till slut och gjorde med det ännu större effekt. Det var Ferlin som gjorde succé, som räddade tillställningen och som på det viset skaffade sig en publik också i Danmark. Det skulle två decennier senare resultera i att han fick en hel volym översatt.

(Fortsättning i nästa nummer.)

Nya medlemmar

Lena Böving,Bergviksvägen 37, 167 63 BROMMA
Jessica Blomqvist, Bergslagsgatan 5 B
652 22 KARLSTAD
Bengt Carlstedt, Hagbacksvägen 29
665 94 FAGERÅS
Karin Diarks-Eckerdt, Karlskronavägen 6 A
121 62 JOHANNESHOV
Åke Engquist, Korsnäsvägen 6, 122 42 ENSKEDE
Hildegard Hedin, Gyllenborgsgatan 5
112 43 STOCKHOLM
Elvie Härstedt, Lomvägen 55,192 56 SOLLENTUNA
Elisabeth Johansson, Torstenssonsgatan 39
521 31 FALKÖPING
Bertil Karlström, Nockeby Torg 27 nb.
167 74 BROMMA
Sven-Göran Lundberg, Tegelvägen 16 E
791 35 FALUN
Henrik Malmros, Diamantvägen 7
262 70 STRÖVELSTORP
Anne-Marie Rosvall, Ymsenvägen 10, 120 38 ÅRSTA
Caroline Williams, Stocksundstorps Gård
170 78 SOLNA

GÅVOR TILL NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

Vilhelm Alnefelt	200:–
Sigvard Axensten	300:–
Gerd Bronner	1.000:–
Torsten Ek	200:–
Olle Fridberg	100:–
Helene Isaksson	1.200:–
Henry Iserman	100:–
Herbert Jobäcker	75.–
Knut Johansson	175:–
Karl-Gösta Jansson	100:–
Per Klingstedt	125:–
Effie Kullman	75:–
Bo Liljeblad	175:–
Olle Nilsson	125:-
Tove Rundgren	1.000:–
Inger Sundberg	1.000:–
Lars-Erik Säll	125:–
Bengt Sönde	175:–
Övriga gåvor	375:–
Totalt:	7,025:–

Ett stort tack för alla gåvor som har kommit in! Helene Isakssons gåva är till minne av Kerstin Malmström som gjorde en ovärderlig insats med Nils Ferlin Sällskapets bokföring under många år. Ett särskilt tack även till Gerd Bronner, Tove Rundgren och Inger Sundberg för deras generösa gåvor! *Styrelsen*

GLÖM INTE att värva medlemmar till NILS FERLIN SÄLLSKAPET!

VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR ÅR 2009

Nils Ferlin Sällskapet har efter årsmötet som ägde rum i Katarina församlingssal onsdagen den 13 maj 2009 bestått av ordinarie ledamöterna:

Jan Mårtenson, ordförande
Tor Englund, skattmästare
Annika Luttropp, sekreterare
Ove Engström
Esse Jansson
Monika Lilja
Karl Rikard Richardsson
Jenny Westerström
Suppleanter:
Clas-Göran Carlsson
Evy Claeson, vik. skattmästare
Göran Palm.

Adjungerade ledamöter: Rolf Mårth och Jimmy Svensson.
Redaktör för Poste Restante: Esse Jansson.
Auktoriserad revisor: Eva Jansa
Revisorssuppleant: Hanneke Appelquist.
Valnämnd: Eric Midfalk, sammankallande, Inga Walles och Elisabeth Jönsson-Österdahl.

Styrelsen har under året haft två ordinarie sammanträden.

Efter årsmötesförhandlingarna framträdde trubaduren Bernt Törnblom, Lennart Hökpers, Henry Iserman, Tore Englund och Lilian Ahlm som reciterade Ferlin-dikter, Monika Lilja och Sven Lilja som sjöng Evert Taube-visor, och Ove Engström som avslutade med sin egen tonsättning av Nils Ferlins Ölandsvals,

Torsdagen den 23 april hade Nils Ferlin Sällskapet och Carl-Emil Englund Sällskapet ett gemensamt framträdande på Kungliga Biblioteket. Jan Mårtenson inledde och Lilian Ahlm, Tor Englund, Rune Englund och Ove Engström varvade med anekdoter, berättelser, visor och recitation.

Den 29 maj överlämnade Annika Luttropp 2 böcker i blindskrift med Nils Ferlins samlade dikter, skänkta av Talboks- och Punktskriftsbiblioteket på initiativ av f d bibliotekarie Sten Gustavsson, till Jan Ottoson på Kungliga Biblio-teket.

Söndagen den 9 augusti hölls Ferlindagen i Länna i Roslagen. Ove och Beatrice Engström deltog med sitt program "Barfota barn" vilket fick många lovord.

Prisutdelningsmötet ägde rum tisdagen den 20 oktober på Restaurang Gondolen där Lennart Hellsing fick Nils Ferlin-priset och CajsaStina Åkerström fick Trubadurpriset. Lennart Hellsing läste ur sin egen diktsamling. Då CajsaStina Åkerström fått förhinder att närvara tog Torgny Björk emot hennes pris. Han svarade även för sång.

Det sedvanliga lotteriet hölls också. Underhållningen fick dock tyvärr ställas in på grund av ett sjukdomsfall i publiken.

Torsdagen den 22 oktober var det åter en föreställning med Nils Ferlin Sällskapet och Carl-Emil Englund Sällskapet, denna gång på ABF-huset. Jan Mårtenson inledde och Lilian Ahlm, Tor Englund, Rune Englund och Ove Engström framträdde.

Söndagen den 29 november hölls en konsert på -ABF-huset med Nils Ferlin Sällskapet och Alf Henrikson Sällskapet. Jan Mårtenson inledde. Från Alf Henrikson Sällskapet medverkade Birgit Carlstén, Catharina Guünbaum. Lilian Ahlm, Tor Englund, Monika Lilja, Göran Palm, Karl Rikard Richardsson och Ove Engström medverkade från Nils Ferlin Sällskapet. Dessutom medverkade Lars Berghagen.

Styrelsen framför ett varmt tack för alla gåvor och bidrag som influtit under året och som hjälper till att stärka Sällskapets ekonomi.

Av Resultat- och Balansräkningen framgår bland annat:

Att Sällskapet har en sund ekonomi.
Att årets bokslut uppvisar ett överskott på 9,149:57
Att kassa och bankbehållning uppgår till 488.900:14.

ANNIKA LUTTROPP, sekreterare

REVISIONSBERÄTTELSE

Jag har granskat årsbokslutet och bokföringen samt styrelsens förvaltning i Nils Ferlin Sällskapet för räkenskapsåret 2009-01-01 – 2009-12-31. Det är styrelsen som har ansvaret för räkenskapshandlingarna och förvaltningen och för att bokföringslagen tillämpas vid upprättandet av årsbokslutet. Mitt ansvar är att uttala mig om årsbokslutet och förvaltningen på grundval av min revision.

Revisionen har utförts i enlighet med god revisionssed i Sverige. Det innebär att jag planerat och genomfört revisionen för att med hög men inte absolut säkerhet försäkra mig om att bokslutet inte innehåller väsentliga felaktigheter. En revision innebär att granska ett urval av underlagen för belopp och annan information i räkenskapshandlingarna. I en revision ingår också att pröva redovisningsprinciperna och styrelsens tillämpning av dem, samt att utvärdera den samlade informationen i årsbokslutet. Jag har granskat väsentliga beslut, åtgärder och förhållanden i föreningen för att kunna bedöma om någon styrelseledamot har handlat i strid med föreningens stadgar. Jag anser att min revision ger mig rimlig grund för mina uttalanden nedan.

Bokslutet har upprättats i enlighet med bokföringslagen och ger en rättvisande bild av föreningens resultat och ställning i enlighet med god redovisningssed i Sverige.

Styrelsens ledamöter har enligt min bedömning inte handlat i strid med föreningens stadgar. Jag tillstyrker att årsmötet fastställer resultaträkningen som visar överskott med 9 149:57 kr och balansräkningen som visar balansomslutning på 488 900:14 kr och beviljar styrelsens ledamöter ansvarsfrihet för räkenskapsåret.

Stockholm den 22 mars 2010

EVA JANSA, *auktoriserad revisor*

Balansrapport

Nils Ferlin Sällskapet (136)

Period: 0901-0912
Senast registrerade verifikat: 190
Utskriven: 100216 13:50 av bs

Konto	*Benämning*	*Ingående balans 090101*	*Förändring 0901-0912*	*Utgående balans 091231*
TILLGÅNGAR				
OMSÄTTNINGSTILLGÅNGAR				
Kortfristiga fordringar				
1681	Förskott porton mm AL	2 234,60	-1 638,45	596,15
Summa kortfristiga fordringar		2 234,60	-1 638,45	596,15
Kassa och bank				
1920	Postgiro	88 826,35	36 504,50	125 330,85
1941	Danske Bank 94205	210 000,00	-210 000,00	0,00
1942	Danske Bank 94213	80 000,00	-80 000,00	0,00
1943	Danske Bank 93818	40 273,73	302 941,81	343 215,54
1944	Danske Bank	24 292,89	-24 292,89	0,00
1946	Danske Bank 93826	0,00	19 757,60	19 757,60
Summa kassa och bank		443 392,97	44 911,02	488 303,99
SUMMA OMSÄTTNINGSTILLGÅNGAR		445 627,57	43 272,57	488 900,14
SUMMA TILLGÅNGAR		445 627,57	43 272,57	488 900,14
EGET KAPITAL OCH SKULDER				
EGET KAPITAL				
2061	Eget kapital	-108 900,66	0,00	-108 900,66
2067	Balanserat resultat	8 606,07	-27 179,14	-18 573,07
2068	Föreg års resultat	-27 179,14	52 269,30	25 090,16
2069	Årets resultat	25 090,16	-34 239,73	-9 149,57
SUMMA EGET KAPITAL		-102 383,57	-9 149,57	-111 533,14
Långfristiga skulder				
2391	Nils Ferlin fonden	-40 000,00	0,00	-40 000,00
2392	Curt Enström fonden	-142 875,00	0,00	-142 875,00
2395	Ständiga medlemmars fond	-33 773,00	0,00	-33 773,00
2396	Ack upplös ständ medlemars fon	6 354,00	3 177,00	9 531,00
Summa långfristiga skulder		-210 294,00	3 177,00	-207 117,00
Kortfristiga skulder				
2890	Övriga kortfristiga skulder	0,00	-8 000,00	-8 000,00
2901	Förutbet medlemsavgifter	-132 950,00	-29 300,00	-162 250,00
Summa kortfristiga skulder		-132 950,00	-37 300,00	-170 250,00
SUMMA EGET KAPITAL OCH SKULDER		-445 627,57	-43 272,57	-488 900,14

VAR GOD OBSERVERA

att alla meddelanden om ändringar av namn eller adress (skriv tydligt, texta, tack!) skickas direkt till Nils Ferlin-Sällskapets medlemssekreterare:

Annika Luttropp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr

113 27 STOCKHOLM ☎ 08-32 99 84

Medlem i

NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

blir man genom att sätta in årsavgiften 175 kr
(studerande och pensionärer 125 kr)
på plusgiro **35 21 55-6.**
Glöm inte att skriva namn och adress.

Resultatrapport

Nils Ferlin Sällskapet (136)

Period: 0901-0912
Senast registrerade verifikat: 190
Utskriven: 100216 13:55 av bs

Konto	*Benämning*	*Föregående år 0801-0812 (tkr)*	*Avvik*	*Resultat 0901-0912*	*Ackumulerat 0901-0912*
RÖRELSENS INTÄKTER					
Nettoomsättning					
300906	Återf medlems avg 2006 och tid	13,8	0%	13 775,00	13 775,00
300909	Återf medlems avg 2009	12,1	-100%	0,00	0,00
3010	Medlemsavgifter	0,8	-37%	500,00	500,00
301005	Medlemsavgifter 2005	0,1	-100%	0,00	0,00
301006	Medlemsavgifter 2006	1,4	-100%	0,00	0,00
301007	Medlemsavgifter 2007	7,6	-93%	550,00	550,00
301008	Medlemsavgifter 2008	20,3	-72%	5 650,00	5 650,00
301009	Medlemsavgifter 2009	15,8	30%	20 650,00	20 650,00
301010	Medlemsavgifter 2010	0,0	#%	18 025,00	18 025,00
3011	Upplös del av ständ medl fond	3,2	0%	3 177,00	3 177,00
3012	Gåvor	6,4	78%	11 355,50	11 355,50
3014	Samkväm och lotterier	30,5	18%	35 915,00	35 915,00
3016	Övriga intäkter	0,0	#%	600,00	600,00
3017	Portointakter	0,2	-100%	0,00	0,00
3018	Ferlintallrikar	0,7	-51%	360,00	360,00
3019	Poste Restante	0,1	-100%	0,00	0,00
3021	Bibliotek och institutioner	0,0	#%	1 400,00	1 400,00
Summa nettoomsättning		113,0	-1%	111 957,50	111 957,50
SUMMA RÖRELSENS INTÄKTER		113,0	-1%	111 957,50	111 957,50
RÖRELSENS KOSTNADER					
Material och varor					
4010	Poste Restante	-68,3	-15%	-58 246,00	-58 246,00
4012	Priser och diplom	-0,5	-100%	0,00	0,00
4014	Samkväm	-46,5	-23%	-35 771,00	-35 771,00
4015	Tryckkostnader övrigt	0,0	-#%	-1 285,00	-1 285,00
Summa material och varor		-115,3	-17%	-95 302,00	-95 302,00
BRUTTOVINST		-2,4	-806%	16 655,50	16 655,50
Övriga externa kostnader					
6090	Övriga kostnader	-3,3	-8%	-3 076,45	-3 076,45
6250	Postbefordran	-2,1	-29%	-1 482,00	-1 482,00
6420	Revisionsarvoden	0,0	-#%	-3 500,00	-3 500,00
6530	Redovisningstjänster	0,0	-#%	-4 500,00	-4 500,00
6980	Medlems och föreningsavgifter	0,0	-#%	-800,00	-800,00
Summa övriga externa kostnader		-5,4	146%	-13 358,45	-13 358,45
SUMMA RÖRELSENS KOSTNADER		-120,8	-10%	-108 660,45	-108 660,45
RÖRELSERESULTAT		-7,8	-142%	3 297,05	3 297,05
Resultat från finansiella investeringar					
8311	Ränteintäkter från bank	3,6	373%	17 104,52	17 104,52
8490	Övriga finansiella kostnader	-0,9	37%	-1 252,00	-1 252,00
Summa resultat från finansiella investeringar		2,7	487%	15 852,52	15 852,52
RES EFTER FINANSIELLA POSTER		-5,1	-476%	19 149,57	19 149,57
Bokslutsdispositioner					
8800	Årets utdelade stipendier	-20,0	-50%	-10 000,00	-10 000,00
Summa bokslutsdispositioner		-20,0	-50%	-10 000,00	-10 000,00
RESULTAT FÖRE SKATT		-25,1	-136%	9 149,57	9 149,57
ÅRETS RESULTAT		-25,1	-136%	9 149,57	9 149,57

INBJUDAN

Nils Ferlin-sällskapets medlemmar hälsas varmt välkomna till

årsmöte torsdagen den 6 maj kl 18.30

Plats: Kristinehovs Malmgård
Kristinehovsgatan 2 på Söder i Stockholm

T-bana till Hornstull, uppgång Högalidsparken. Tag vänster vid utgången framme vid Varvsgatan, tag vänster igen, vid första T-korsningen ser Du baksidan på Kristinehovs Malmgård skymta fram bland träden. Följ stigen.
Även buss 4, 40 och 76 stannar i närheten av gården.

Meny:
Förrätt: En sillsmörgås på grovt bröd med Greve Brahe's sillinläggning från 1654.
Varmrätt: Vegetarisk soppa på grönsaker, grädde och smör med bröd.
Dryck: Vatten, lättöl eller läsk ingår.
Kaffe eller te med nöt- och äggfri kardemummakaka.

Priset är 195 kronor per kuvert.

Om Du är allergiker MÅSTE detta anges på inbetalningskortet.

Sedvanligt lotteri, samt underhållning av olika trubadurer vid kaffet.

Kvällen avslutas med en visning av Kristinehovs Malmgård.

Alla deltagare erhåller en Ferlintallrik! (OBS! Se vidare sid 9)

Anmälan sker genom insättning av beloppet på Nils Ferlin Sällskapets Plusgironummer 35 21 55-6 (eller på bifogade plusgiroblankett) och ska vara Sällskapet tillhanda absolut senast fredagen den 30 april 2010.

OBS! Tänk på att gireringen tar ett par dagar!

Ange gärna, förutom namn och adress, Ditt telefonnummer,
Väl mött till en minnesrik Ferlinafton!
Styrelsen

Kort historik om Kristinehovs Malmgård:
Den byggdes 1790 av grosshandlare Georg Fredrik Diedrichson som hade ett starkt, socialt engagemang för ett humanare samhälle för både kvinnor och män. Tomten var gigantisk och belägen långt utanför staden. I trädgården planterades 400 fruktträd och sällsynta växter som pomeranser. Här odlades humle, kål – och tobak, kanske till "Skinnarviks-Havannor". En flitig gäst var Märta Helena Rosenstierna, "Årstafrun".

Poste Restante Medlemstidning för Nils Ferlin-sällskapet nr 1, 2009
Ordförande: Jan Mårtenson, Karlaplan 14, 115 20 STOCKHOLM. Tel 08-660 98 39
Sekreterare: Annika Luttropp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr, 113 27 STOCKHOLM. Tel 08-32 99 84
OBS! Ny e-postadress: annika.luttropp@bredband.net
Vikarierande skattmästare: Evy Claeson, Heleneborgsgatan 6 C, 3 trp. 117 32 STOCKHOLM. Tel: 08-84 40 44
Sällskapets plusgirokonto: 35 21 55-6
Redaktör för **Poste Restante**:
Esse Jansson, Stockholmsvägen 23 C, 761 43 NORRTÄLJE. Tel 0176-26 81 30
Tryck: Affärstryckeriet, Norrtälje.

MILJÖMÄRKT Trycksak lic nr 341 290

ISSN 0345-9519